

TUŠČIAS KAPAS PAJUOKIA TEOLOGUS

Trečią d. kapas buvo tuščias, ligija pasaulyje su gyvu Vieš. Angelas pasakė: Jo nėra čia, nes Jis prisikėlė, kaip yra pasakęs. Eikite, apžiūrėkite vietą, kur Jis gulėjo. (Mato 28:6.) Iš ganytojo prisikėlimas yra atitin kamai paliūdijimas keturiomis istoriniais dokumentais. Apaštalas Povilas aiškiai pasako, kad prisikėlimas tikrai krikščionys yra reikalingas. (I Korint. 15 sk.)

Bandymo taškas. Tuščias kapas yra teologinis bandymo taškas. Taip tik save vadiną krikščionys teologai įsijungia į dvi-prasmę kalbą apie Kristaus prisikėlimą iš numirusių, tai jie klausia: kokiame prasme tai su prasti? Nes jie laikosi teorijų, kad 'Kristaus dvasia' gyvenanti apaštuose arba 'Jėzaus įtaka' paplitusi visuomenėje. Iš tikrųjų, nei vienas negali save vadinti krikščionimi, kurs faktiškai paneigia Kristaus prisikėlimą iš numirusių. Kada apaštalai skelbė mokslą apie Kristaus prisikėlimą (ar tai Petras Jeruzalėje, — Ap. D. 2:31, — ar Povilas Atėnuose — Ap. D. 17:31;) jie negalėjo nepaminti šito istorinio fakto, jog anais laikais pagonių galvoje arba nuomonių prisiėlimas buvo užgaulingas, kas yra ir šiandien. Neginčiama, kad Kristaus kūniškas prisikėlimas iš numirusių yra centrinis faktas krikščioniškame tikėjime.

Stebūkiai. Daugumas, kurie vadina save krikščionimis, dažnai apgauna save savo išreikštais paneigimais. Yra dažna tiesa, kad tie, kurie paneigia sutvėrimo dangaus ir žemės stebuklą, Jono stebuklą, taip pat spirias ir Išganytojo prisikėlimo stebuklų, nors fizinis Kristaus prisikėlimas yra patvirtintas keturiomis istoriniais dokumentais, ne herizijomis, bet asmeniškais liudininkais.

Socialinė Evangelija. Apaštalas Povilas aprašo krikščionišką Evangeliją... Kad Kristus numirė už mūsų nuodėmes, kaip tvirtina Raštai ir trečią dieną prisikėlė iš numirusių, ką irgi patvirtina Raštai (I Korint. 15:3-5). Liberalai, atmesdami prisikėlimą, remiasi religija neturintia dieviškosios jėgos. Jų tikslas yra perdirbti visuomenę socialine evangelija vietoje kad skelbtų Kristaus Evangeliją — Išganytojo nusidėjėliams. Paneigdami dievą, jie pasiklauja valdžia, Kristaus Evangeliją pakeisdami socialiniais valdžios leidžiamais įstatymais. Ir žinoma socialinė evangelija, nėra evangelija išganytojo įgyti. Krikščionybė yra vienintelė re-

ligija pasaulyje su gyvu Vieš. pačiu. Dėl tos priežasties ji yra vienintelė, už tai ji ir yra ypatinga. Juk negalime suliginti vieną tikėjimą su kitu. Juk kita religija neprilygsta Švento Rašto (Biblijos) krikščionys, Budha, Mahomedas, Konfucius ir Zoroasteris, visi mirė ir dabar dar tebėra negyvi. Bet Jėzus Kristus yra gyvas. Istorinė šv. Rasšto (Biblijos) krikščionybė ir taip vadinama liberalų krikščionybė nėra lygi viena kitai. Prisikėlimo faktas yra mirtinas smūgis falšyvam ekumenizmui. Negali būti tikros vienybės pakol egzistuoja nesutarimas pagrindiniame krikščioniško tikėjimo fakte.

Tikėjimas pagrįstas tikrove. Kad Kristus pergalėjo mirtį, tai yra istorinė tikrovė, nesvarbu ar kas tai tikrovei tiki ar netiki, tas nepakeičia jau įvykusio istorinio fakto. Kadangi tai yra tiesa, tai būtų protinga tikėti. Dabartinių ekspertų tarpe yra paplitęs netikėjimas. Kristaus prisikėlimo metu visi tikėjo. Jo prisikėlimo neginčijama tikrovė, nežiūrint to ar jie tikėjo ar ne tikėjo į Kristų asmeniškai išganytojo įgyti. Kristaus fizinio prisikėlimo tikrovė buvo pripažinta pagonių romiečių (Mato 28:4-11.) priešiška nusiteikusių žydų (Mato 28:12-14.) ir taip pat suklaidintų mokinių (Luko 24:10-12.). Tuščias kapas yra atsakymas išdidiems skeptikams. Žmonės netiki dėl trūkmo duomenų arba detalių. Įrodyti mai yra tokie gausūs, jog mokslininkai pakastina tikėjimą. Nei vieno žmogaus intelektas (profas) negali sulaukyti jo nuo įtikėjimo į prisikėlimą Atpirkėją. Iš tikrųjų tėra tik moralės ir praktiškumo problema. Jūs gerai tą žinote, kuomet jūs pripažįstate Jo prisikėlimą iš numirusių, tuomet turite pripažinti ir kad Kristus yra tikras Dievo Sūnus — pasaulio Išganytojas. Tuomet jūs jau žinote, kad nėra pasirinkimo kaip tik padaryti atgalį (gręžtis nuo nuodėmės) ir pavesti save Kristui, pasidariusi Jo tarnu. Neryžtingumas pasiduoti Jam, kuris yra vienintelė jūsų viltis, sukelia jus apsimesti problemomis kurių neturite. Sulaudyta antspauda, nurištas akmuo, bėga Romos kareiviai, tuščias kapas, pergalingas Išganytojas, visi liūdijai prieš jus, jei atstumiate Kristų.

Tuščias kapas yra krikščionybės labiausiai iškalbingas paliūdijimas.

V. C. Lyons straipsnis išverstas iš anglų kalbos V. Cibo.

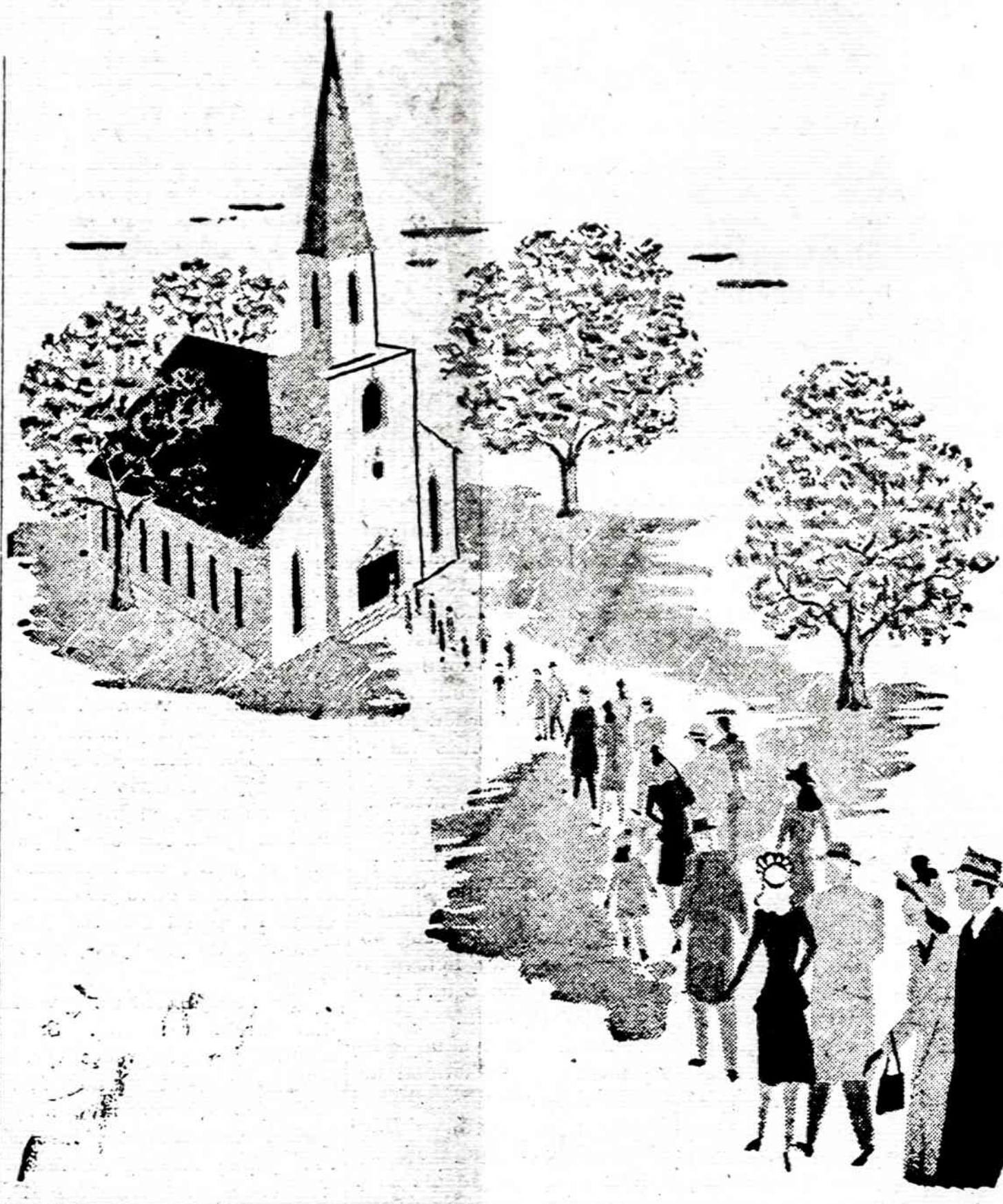
PIRMASIS LIETUVOS GYDYTOJAS AMERIKOJE

Pirmasis lietuvių gydytojas ir mokslininkas į Niujorką atvyko prieš tris šimtus metų. Neabejotinai privalome jį laikyti Amerikos lietuvių gydytojų pradininku. Jis savo žinomis ir savo sunkiu darbu taip primityvomis to meto sąlygomis to meto sąlygomis įnešė nemažą indėlį į JAV pažangą. Jis taip pat praskynė kelią savo tautiečiams, lietuvių gydytojams Amerikoje.

Šis XVII amž. mokslininkas, lietuvis Aleksandras Karolius Kuršius kuris savo išsimokslinimu, be gydytojo profesijos buvo ir teisininkas, ir teologas, ir pedagogas, ir gamtininkas, dejas, pargarsėjo ne Lietuvoje, bet kaip paprastas būna, svetur — Olandijoje ir Amerikoje. Niujorko, Tur būt ir dabar jis yra mažai kam mūsų žinomas, nes pav. esa-

muose lietuvių enciklopedijos žodynuose nerandame apie jį jokių žinių. Amerikos Lietuvių gydytojų s-gos buv. pirmininko dr. V. Paprocko padedamas, gavau šiek tiek medžiagos, kuria, manau, bus verta pasidalinti su skaitytojais.

Kol kas nepavyko nustatyti dr. A. K. Kuršiaus nei gimimo vietos, nei jo amžiaus. Tiesa, ir jo pavardė kiek įvairuoja. Pav. Leipgo universitete, kur jis studijavo, imatrikulacijos įrašuose lotynų kalba jis figūroja kaip: CURTIUS ALEX (ander) CAR (rolus). Atvykęs į Olandiją, į Amsterdamą, vadina jį save ALEKSANDER CAROLIUS CURSIUS. Išvykęs į dabartinį Niujorką ir po to, vėl grįžęs į Europą, į Leiden miesto Universitetą — grįžta prie savo ankstyvesnės pavardės: ALEKSAN-

DER CAROLIUS CURTIUS. Tačiau archyvuose Vakarų Indijos Bendrovės ir Leideno universiteto dokumentuose, prie jo pavardės prirašoma: — „buves Lietuvos Profesorius“, arba „Lietuvos bajoras-dididikas“ (Nobilis Lithuanus). Tas neginčijamas rodo, kad jis nevenė vadintis ir save laikyti lietuviu.

Nežiūrint tuo, metu priimtos lotyniškosios rašybos, ar ir toliau šiame straipsnyje jį vadinsiu dr. A. K. Kuršium.

Įdomus buvo dr. A. K. Kuršiaus gyvenimo kelias. Savo jau nystėje jis lankė ir baigė kelis Vakarų Europos universitetus. Užsilikusias archyviniais duomenimis, 1652 metais jis buvo įsiimatrikulavęs Leipgo universitete kaip lietuvis, teologijos daktaras, turįs teisės licenciatą. Iš to galima spręsti, kad jis jau yra studijavęs ir kituose universitetuose. Deja, apie tai, kur ir kada jis studijavo, artimesnių duomenų nėra.

Iš Leipgo jis vyksta į Lietuvą profesoriu kaip teisininkas ir teologijos daktaras. Tačiau kuriose Lietuvos mokyklose jis profesoriavo, taip pat neturima žinių. Žinoma tik, kad 1659 metais, pavasarį, dr. A. K. Kuršius apleidžia Lietuvą ir vyksta į Vakarų Europą. Galutinai atsiduria Olandijoje, Amsterdamo mieste.

Verta nors keliais sakiniais apibūdinti tuometinį Amsterdamą kaip Olandijos sostinę ir žymų prekybinį uostą. Tai buvo vienas didžiausių prekybinių centrų Europoje. Uostas garsėsi su šiaurės jūra daugtūliu dirbtinių kanalų kuri, ilgis siekdavo iki 80 km. Vienkart jis buvo svarbiu Europos finansiniu centru. Čia kūrėsi biržos, organizavosi didelė bankai, įvairios pramonės ir prekybinės bendrovės, stoties prekybiniai sandėliai, laivų statyklos. Amsterdamas buvo garsus savo deimantų šlifavimo dirbuvėmis. Garsėjo jis ir savo kultūrinėmis įstaigomis, kaip antai: universitetu, bibliotekomis, mokslo institutais, sena architektūra ir menų. XVII amžiuje iš-

panamais užėmus Belgijos uostą Antverpeną, kuris po ilgų karų ir pačių Olandų vedamos blokados gerokai nusmuko ir nustojo pirmiausia prekybinės reikšmės, joje vietą užėmė Amsterdamas. Dėl šių aplinkybių Amsterdamas išaugo į pirmos reikšmės tarptautinį uostą ir Europos savo prekybinį laivyną ir susisiekimą su užjūrio kolonijomis. Čia XVII amž. pradžioje organizavosi Rytų ir Vakarų Indijos Bendrovės. Todėl nenuostabu, kad daugelis specialistų ir to meto išsimokslinusių žmonių, ieškodami pelningesnio darbo ar švieses nės ateities savo gyvenimo karoje, kreipė akis į Amsterdamą. Taip buvo ir su dr. A. K. Kuršium.

Atvykęs į Amsterdamą, jis prisistato Vakarų Indijos Bendrovės direktoriui ir pasiūlo jai savo paslaugas. Direktoriui įsitikinusi jo aukštomis kvalifikacijomis, mielai jį angažuoja savo tarnybai. Pasiūlo jam vykti į taip vadinamą Netherlandą. Naujųjų Netherlandų sostinė. Pasiūlyta jam ten užimti steigiamos lotynų mokyklos rektoriaus pareigas su metine 500 florinų alga. Amsterdamo V. I. B-vės archyvuose išliko nutarimo dokumentas, kuriuo dr. A. K. Kuršius skiriamas mokyklos vedėju. Cituojau:

— „Ketvirtadienis“ 1659 m. balandžio 10 d. ALEXANDER CURSIUS, buvęs Lietuvos profesorius, jau minėtas anksčiau, prisistatė Bendrovės vadovybei ir pasiūlė tarnybai. Po balsavimo jis buvo pasamdytas lotynų mokyklos Rektoriu New Netherlande su metine 500 fl. alga, iš kurios ketvirtadalis buvo nutarta sumokėti iš anksto, kad jis galėtų nusipirkti knygų. Vadovybė dar jam pridėjo 100 fl. dovanų prekių, kurias pristatys jau atvykęs į New Netherlandą, be to, vyr. direktorius papūpinęs žemės sklypą, tinkamą daržui arba sodui. Taip pat jam bus leidžiama verstis privačiomis pamokomis, jei tai neprieštaraus jo pagrindinėms pareigoms, kuriomis jis buvo pasamdytas. Atitinka originalą.

L. VAN SEVENTER. 1659". Tų pačių met. balandžio 25 d. V. I. B-vė siūnė New Amsterdamo gubernatoriui Peter Stuvesant šio turinio laiską.

— „Kiek mes turėjome sunku rasti lotynų mokyklai vadovą, rodo ir ta aplinkybė, kad pagaliau atvyksta vienas — ALEXANDER CAROLIUS CURSIUS, buvęs Lietuvoje profesorius, kurį mes pasamdėme už 500 florinų metinės algos, įskaitant maistą, pinigus; jis taip pat gauna 100 fl. vertės dovanų prekių, kurio mis atvykęs naudosis...“

Kaip galima spręsti iš anksčiau cituotų dokumentų, dr. A. K. Kuršius priima jam pasiūlytas mokyklos rektoriaus pareigas ir sutinka su nurodytu atlyginimu. Tos mokyklos organizavimu buvo rūpinasi žymiai jau ankščiau, tačiau negalima buvo rasti tinkamo vadovo. Tą klausimą jau 1652 ir pakartotinai 1658 metais kėlė New Amsterdamo gubernatoriui Vakarų Indijos Bendrovės direktoriui.

Šia proga būtina keliais žodžiais paaiškinti New Netherlando ir New Amsterdamo pavadinimus ir kur jie buvo.

Kaip jau esu rašęs „AUSROS“ 3-me nryje kažkoks olandas Peter Minuit apie 1635-40 metus nupirko nuo vietinių indėnų nedidelę Manhattan salą. Ten įrenkė olandų koloniją, pavadindamas ją New Netherland arba Naujoji Netherlandija (Olandija), o kolonijos sostinę — New Amsterdam. Reikėjo laukti visą šimtmečio ketvirtį, kol New Amsterdamas gavo dabartinį NEW YORKO (Niujorko) pavadinimą.

Dr. A. K. Kuršius, pasirašęs su V. I. B-vė sutartį, 1659 metų balandžio 25 dieną išplaukia laivu „Bever“ į paskyrimo vietą, į dabartinį Niujorką. Prieš tris šimtus metų keliavimas nedideliais mediniais laivais, kelionės būvę ilgos ir varginančios. Jo laivas pateko į audros zoną, sunaikta teko kovoti su Atlanto bangomis, betgi po dviejų mėnesių, t. y. t. pačių metų birželio pabaigoje laimingai pasiekė dabar

tinio Manhattan krantus. Kiek atsigavęs po nepaprastai varginančios kelionės ir aklimtizavęs naujojo kontinento sąlygose, dr. A. K. Kuršius 1659 metais liepos 4 d. prisistato Niujorko miesto vadovams. Jų prašomas, galyvauja miesto vadovybės posėdyje. Pranešama jam, kad bus išskirtas tinkamas namas su žemės sklypu, kad pagal jo pasirinkimą galėsias naudotis prekėmis iki 100 fl. vertės o miesto vadovybės nutarimu, kiekvienas mokyklos mokyns privalės mokėti jam papildomai už mokslą ir metus po 24 florinus. Šį mokestį mokiniai mokės kas ketvirtį po 6 fl. Be to, jis turės teisę verstis privačią gydytojo praktika. Tiems laikams materialinės sąlygos buvo pakankamos. Dr. A. K. Kuršius buvo jomis patenkintas. Tuo labiau buvo patenkinti miesto vadovai, kurie ilgą laiką rūpinosi mokyklos atidarymu. Miesto gubernatoriui siūnė V. I. B-vė šio turinio laiską (Originalas guli N. Y. Historical Records Doc. Relating Cal. History, vol. 14).

— „ALEXANDER CAROLIUS CURSIUS, jūsų pasamdytas lotynų mokyklos Rektoriu, jau atvyko. Mes viliamės ir tikime, kad bendruomenė su Dievo pagalba susilauks tinkamų rezultatų, auklėjant vaikus. Apie mokyklos padėtį pranešime vėliau...“

Vakarų Indijos Bendrovė, sužinojusi, kad dr. A. K. Kuršius gydo ligonius, 1660 m. balandžio 16 d. siūnė jam vaistažolių rinkinį, tuo pačiu pranešdama Niujorko gubernatoriui, kad herbariumas (vaistažolių) nuosavybės teisė B-vė pasilieka sau. Žinoma, V. I. B-vė galėjo disponuoti gaušiu vaistažolių rinkiniu. Jau XVII amž. pradžioje Amsterdamo miestas turėjo įsirengęs vieną gražiausių Europoje botanikos sodų, kuris teikė Olandijai pasididžiavimo, o daugeliui Europos miestųėjo pavyzdžiui.

Dr. A. K. Kuršius apsigyvena tuometiniame Niujorke, kuris vis ryškiau darosi kosmopolitinis miestas. Istorikai mano, kad jau 1643 metais jame buvė apie 500 gyventojų, kurie kalbėjo 18 kalbų, o 1659 metais, kai atvyko dr. A. K. Kuršius, mieste buvė apie 200 namų. Gyventojų galėję būti iki 1500 gyventojų. Tačiau sąvagos išsimokslinimu ir žiniomis dr. A. K. Kuršius juos pranoko.

Speliojama, kad skirtas dr. A. K. Kuršiui namas stovėjo da bartiniame banku ir finansierijos turtingiausiam rajone, tarp Broad Street ir Exchange aikštės.

Ėmėsis intensyvaus darbo, organizuojant mokslinius pagrindais mokyklą ir įveikiant bandomąjį sodą su vaistažolėmis, dr. A. K. Kuršius susidūrė su materialiniais sunkumais. Jis bando prašyti vietos miesto vadovus padidinti jo atlyginimą. Miesto vadovai palankiai atsiliepė į dr. A. K. Kuršiaus kreipimąsi. Tuo reikalu gubernatoriui siūnė Vakarų Indijos Bendrovei specialų raštą, pabrėždamas dr. Kuršiaus pasiektus rezultatus, kuria me sakoma:

— „Atsižvelgdami jo darbą

ir uolumą, mes iš tiesų turime paliudyti, kad jo darbotumas yra stebinantis, ir kad jaunuolių padaryta nepaprasta pažanga“.

Deja, Bendrovės direktoriui atsakoma, kad, josios manymu, iki dr. A. K. Kuršiaus bus nevedęs, padoriom pragyvenimui turi pakakti esamo atlyginimo. Nepatenkinus dr. A. K. Kuršiaus prašymo, po dvejų metų sunkaus darbo, 1661 m. liepos mėnesį jis pasitraukia iš mokyklos rektoriaus pareigų, apleidžia Niujorką ir grįžta į Olandiją.

Atvykęs į Europą, jis apsigyvena Leideno mieste, įsimatrikuojuja Leideno Universitete kaip medicinos mokslų kandidatas, ką patvirtina Leideno universitete įrašas (Vol. 10, p. 634):

— „CAROLIS ALEXANDER CURTIUS, Lietuvos bajoras (Nobilis Lithuanus) I. V. D. ir Medicinos mokslų kandidatas, gyvenąs „in den Hertog van Venedien“ beidrabutyje“.

Po pusės metų jis pristato Leideno universitetui mokslinį darbą ir 1662 metų liepį 15 d. apgina lotynų kalba parašytą disertaciją medicinos daktaro laipsniui gauti. Disertacijos tema buvo: „Apie inkstų ir pūsles akmenį“. (Disputatio Medica Inauguralis De Calculo Remunaculis sive). Darbas buvo atspausdintas Leideno Akademijoje spaustuveje. Iki šol yra išlikęs šios disertacijos tik du originalo egz.: vienas guli Leideno Universitete, antras — Kuršiaus disertacijos lotynų kalba pirmo jo puslapio tekstas lietuvių kalba skamba šitaip:

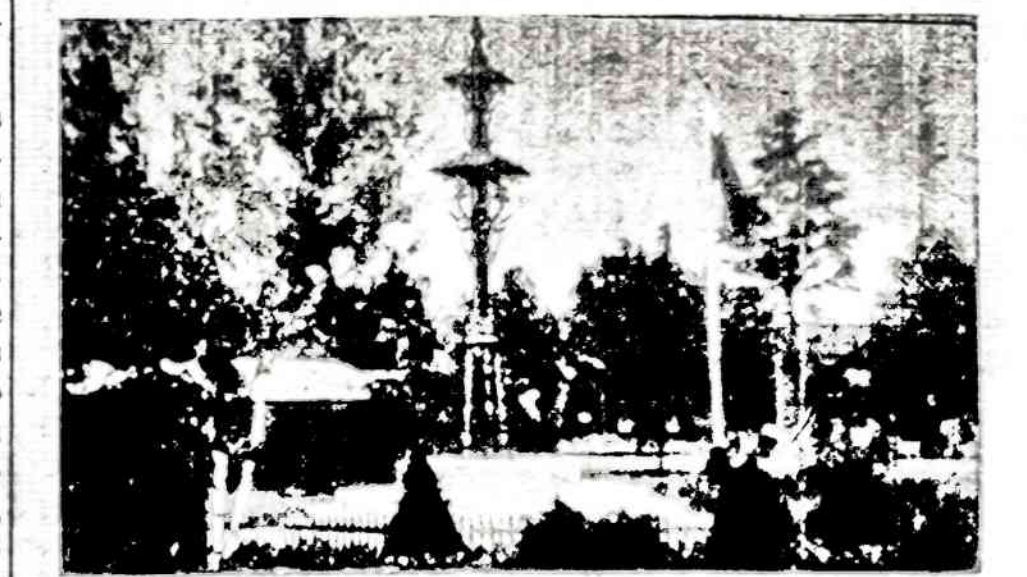
— „Įvedamoji medicinos disertacija apie INKSTŲ IR PUSLES AKMENĮ, kurią tvarkant Aukščiausiaj Dievybei, leidžiant Gerbiamam Ponui Rektoriui AB RAOUMUI HEIDANUI, šv. Teol. Dakt(arui), vadovaujant šio Fakulteto Profesorii ir vertam Leid(eno) Bažn(yčios) Pastoriui, drauge pastariant Prakilniam Akademiniui Senatui ir nutarusi Žiniajam Medicinos Fakultetui, liepos 15 dienų įprastinėje vietoje ir įprastiniu metu medicinos daktaro laipsniui įsigyti viešam kvotimui pateikė ALEX (ander) CAROLUS CURTIUS, D (r). Leidene, Jono Elsevirijaus Našlės ir Ipeidinių Akadem(inė) Spaus(tuvė)“. 1662“.

Apgynęs disertaciją ir gavęs medicinos daktaro laipsnį, dr. A. K. Kuršius apleidžia Leidena. Čia nutrūksta bet kurios žinios apie jo tolimesnį gyvenimo kelią.

Šia proga tenka pabrėžti malonų ir džiuginantį Amerikos Lietuvių gydytojų sąjungos gestą. Norėdama pažymėti savo pradininko dr. A. K. Kuršiaus nemažą nuopelną Niujorko miestui jo pradinėje kūrmosi stadijoje, o taip pat už išgarsintą Lietuvos vardą, išsirutino iš Leideno universiteto jo disertacijos pilną fotokopiją ir atskira brošiūra 1967 metais Čikagoje, išleido tris kalmobis: lotynų, anglų ir lietuvių.

A. Janikas

Aušra 1973, Nr. 4.

AGLUONA

VEŽISKIŲ KUNIGAİKŠTIENĖ

(Iš Dr. Martyno ir Valerijos Anysų knygos
"Žymios Lietuvos Moterys")

Romantiška apysaka iš Vytauto kovos laikų

Agluonos apysaka vyksta Vytauto antrojo paktavimo metu su Prūsijos Riterių Ordinui. Agluonos vyras, kunigaikštis Sudimantas, ilgąmetis Vytauto karo draugas, nesutiko antrą kartą eiti su Vytautu ir Ordinu, kurio jis buvo pagautas, nuteistas už išdavimą ir pakartas už kojų miške, kad žvėrys sunaikintų jo lavoną. Žinių apie šį faktą randame Ordino šaltiniuose. Sudimantui iš karo žygio negrįžtant, jo žmona Agluona, nujausdama nelaimę, su keliais palydovais išėjo jo ieškoti.

Čia prasideda apysaka, kaip ją dramatiškai aprašo rašyto-

jas Kolt-Kottenrodt savo istoriniame romane "Die Burg im Osten". Apysaka yra vers-ta pagal originalą, pataisant kai kuriuos neatitikimus.

Veikalas išėjo 1925 m. dar prieš Hitlerio įsigalėjimą Vokietijoje ir vokiečių publikos buvo labai skaitomas. Kadangi šis epizodas buvo vertinamas kaip prolietuvyskas, turi būti, įsigalėjusiai partijai reikalaujant, sekančioje laidoje jis ir keli panašūs epizodai buvo dalinai pakeisti, dalinai išmesti. Vėlesnėje laidoje jų jau nebėra. Autorius paduoda pirmosios laidos versiją.

Autorius

Netoli Ramygalos, prie ežero, stovėjusi lietuvių bajoro pilaitė. Ji buvusi apsupta storais rąstais sustiprintu pylimu ir apsaugota geležimis apkaltais vartais, kad nelengva būtų prieiti į ją įsibrauti. Viduryje stovėjo rūmai, pastatyti ir dailiai išpauštyti ir įvairiais drožiniais papuošti sienojų. Pili ir visą apylinkę valdė kunigaikštis Sudimantas, žymus didžiojo Lietuvos kunigaikščio Vytauto karvedys.

Jaunoji Sudimanto žmona Agluona neramiai miegojo savo minkštai kailiais išklotame patale. Pilna sielvarto buvo jos širdis, nes jau seniai ji nebuvo gavusi jokių žinių iš savo vyro, kuris prieš kelis mėnesius buvo išjogęs ginti Lietuvos bei Žemaitijos nuo kryžiuočių. Nekantriai ji laukė kokios nors žinios iš karo lauko.

Atsisėdusi patale ji suskambino sidabrinio varpeliu, kurio skurdus balsas nuaidėjo rūmuose. Storais kailio kilimais išklotomis grindimis tyliai įžengė kunigaikštienės kambarinė.

— Ar vis dar nėra žinių iš kunigaikščio? Ar negirdėti jo trimto balso prie pilies vartų?

— Klausė Agluona.
— Nėra jokių žinių, sviesiasia kunigaikštienė, — atsakė mergaitė. — Vaidilos, kiek teko girdėti, apdairuoja dideles kovas prie šventojo Vilniaus ir jo apylinkių. Esą daug kovotojų — žemaičių, lietuvių ir kryžiuočių — žuvusių. Daugiau nieko negirdėti.

— Nelaimės vis lanko mūsų šalį, nesibaigia nuolatiniai karai, kryžieviams vis giliau į Lietuvą besiveržiant, — liūdnai sušnibždėjo kunigaikštienė ir nutilo, paskėsdama savo mintyse.

Šį kartą Agluona jau ilgą laiką negavo jokios žinios iš savo vyro, kuris seniau, kiekvieną dieną iš karo lauko atsiųsdavo jai sveikinimų. Jo dabartinis ilgas tylėjimas ją ypač giliai slėgė.

Sėdėdama ant patalo krašto ir parėmusi rankomis veidą, kambario tylos apsupta Agluona paskendo praeities atsiminimuose. Prisiminė tas dienas, kai kare su Ordinui ji buvo netekusi savo mylimų tėvų ir buvo paimta savo giminių auginti. Jai paaukus, kartą su savo draugėmis patėvio dvare prie ežero bežardant, netikėtai atėjo keli kilmingi raiteliai. Jie pasigrobė ją, pasodino ant savo vado žirgo ir suoliais pasileido į netolimą mišką. Veltui buvo jos pastangos išlaisvinti iš barzduoto raitelio geležinio glėbio. Jos pagalbos saukimas liko be atgarsio.

Po neilgos kelionės raiteliai pasiekė kunigaikščio Sudimanto pilį, kurios savininkas senovės papročiu parsivedė sau žmoną. Po kelių dienų, pagaltų laikų lietuvių papročius įvyko iškilmingos vestuvės. Daug asarų teko išlieti jaunutei Agluonai. Bet vėliau jos širdyje suliepsnojo aistringa meilė šiam aukštam, stipriam bei rūšiam vyrui. Agluona jį pamilo ir gerbė, nes kunigaikštis Sudimantas buvo garsus karvedys ir, pagal senovės papročius, ne tik jos vyras, bet ir viešpats.

Bet kunigaikštienės gyvenimas turėjo ir šešėlių. Sudimantas, jau pagyvenęs vyras, buvo įpratęs didesnę dalį savo laiko praleisti kariniuose žygiuose. Net ir dabar, turėdamas jauną žmoną, jis mažai tepakeitė savo gyvenimo būdą. Jo aštrus kardas bei kariškas sumanumas buvo labai reikalingi kunigaikščiui Vytautui atgauti savo tėvų palikimą ir ginti Lietuvą nuo priešų. Vienam karo žygiui vos pasibaigus, Sudimantas vėl ruošėsi kitam, nes Vytauto kovų laikas buvo ilgas. Agluona mažiau priprato prie šio vienišo gyvenimo, bet jos ilgesys didėjo ir ji vis labiau kentėjo dėl savo vyro nebuvimo namuose. Šį kartą jos širdis buvo ypatingai nerami, lyg nujausdama kokią didelę nelaimę.

Dar tą pačią naktį prie pilaitės vartų kunigaikštienė išgirdo triukšmą. Vėl suskambėjo sidabrinio varpelio garsas.

— Sviesiasia kunigaikštienė — jai pranešė tarnaitė, — prie pilies vartų laukia bajoras Mongirdas su savo palydovais. Nusilpęs nuo kovose gautų žaizdų, jis prašo sau ir savo palydovams nakvynės ir kelionoms poilsio.

— Tuojau įleiskite juos, o bajorą Mongirdą įveskite į menę, noriu su juo pakalbėti, — liepė Agluona.

Netrukus į menę įžengė žemaitis Mongirdas, aukštas ir stiprus vyras, kaip Žemaitijos placiašakis ažuolas, griežtais veido bruožais, tačiau nuo karo žygio ir žaizdų gerokai išvargęs.

— Sveika kunigaikštienė! — prabilo bajoras ir giliai nusilenkė savo valdovo žmonai.

— Iš kurgi, tavo mylieta parjoji? — paklausė rūmų šeimininkė.

— Iš kovų prie Vilniaus, — atsakė Mongirdas. — Kryžiuočiai buvo pasikvietę kryžiaus vardu iš vakarinių kraštų svečių

— kryžiečių ir šį kartą mus, tariamus pagonis, ypatingai smarkiai puolė. Trokšdami sau grobio ir garbės, jie apsičiausę plieniniais šarvais, kardais ir ugnį metančiais pabūklais puolė Vilnių. Žemutinę pilį jie sugriovė, užnušė daug žmonių, bet Aukštutinę, Gedimino pilį, liko nepaimta. Lietuviai, žemaičiai bei mūsų sąjungininkai narsiai gynėsi ir kryžiuočiai pagaliau turėjo pasitraukti, — baigė Mongirdas.

— Ar kunigaikščio Sudimanto nematei? — Nekantriai teiravosi Agluona.

— Pakeliui didžiojo karvedžio Sudimanto žemaičių pulkai iškeletomis vėliavomis puolė Ordino besitraukiančias geležines eiles, jas traukindami ir išblaškydami. Mūsų lauko lygumose žvangėjo karbai, švilpė strėlės, girdėjosi sužeistųjų įmanos. Daug kryžiuočių ir jų

svečių griuvo ant samanotos žemės, nuo kur jie jau nebesikėlė. Nuo kryžiuočių ginklų žuvo ir daug žemaičių bei lietuvių; nemažai jų ir nelaisvę pateko, — aiškino bajoras.

— O kur dabar yra kariuomenė? — toliau teiravosi Agluona.

— Kaip debesys skrenda pavėjui, taip ir kovų triukšmas nuslinko į vakarus, o aš dėl gautų žaizdų turėjau atsilikti. Nors ir daug mūsų žuvo, bet Vilnius yra laisvas ir ant Gedimino pilies bokšto tebeplevėnuoja Lietuvos vėliava.

— Linkiu-tavo mylietai gerai pailsėti ir pasveikti nuo žaizdų. Tau ir tavo palydovams mano namai yra atviri, toli kol galėsi namo grįžti, — atsisveikindama pasakė kunigaikštienė ir pasitraukė į savo kambarius.

(Nukelta į 3 psl.).

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
linkime visiems savo klientams ir draugams

NATALIJOS DELIKATESŲ KRAUTUVĖ

LIETUVISKI MAISTO GAMINIAI IŠSINĖSIMUI IR
GRUPIŲ POKYLIAMS.

3313 So. Halsted St.

Tel. 254-8140

Natalija ir Antanas Bilatavičiai
Savininkai

VELYKŲ ŠVENČIŲ PROGA

sveikiname gimines, draugus, pažįstamus ir lietuviškų organizacijų bendradarbius. Taip pat sveikiname mūsų Elektros Įrengimų ir

Pataisymų Bendrovės klientus. Visiems linkime LAIMINGŲ ŠVENTŲ VELYKŲ!

PROUTĖ IR KLAUDIJUS PUMPUTIS

4358 So. Washtenaw Ave.

Chicago, IL 60632. Tel. 927-3539.

OL 2-5245

TO 3-9687

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ
linki

VANCE FUNERAL HOME

ADVISERS & DIRECTORS
JEAN VANCE

1424 So. 50th Ave.

Cicero, Illinois 60650

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

linkime visiems savo klientams ir draugams

VALDYBA IR DIREKTORIAI

CHARLES ZEKAS, Chairman Board of Directors
ANTANAS ZAKAS, Secretary

Sąskaitos apdraustos iki \$40,000

BRIGHTON FEDERAL SAVINGS
AND LOAN ASSOCIATION

4071 Archer Ave., Chicago, Illinois 60632
TEL. LAfayette 3-8248

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
draugams ir pažįstamiems

BEVERLY HILLS FLORAL CO.

THE DAISY STGRE

9918 Southwest Hwy Oak Lawn. Tel. 499-1318

GENE IR BARB DRISH

2443 W. 63rd St.

Tel. PROspect 3-9833

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ

linkime

savo klientams, draugams ir pažįstamiems

AUDYKLA "JUOSTA"

STANISLOVAS YURKUS

2448 West 71st Street

Chicago, Illinois. Tel. 737-5529

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ

VISIEMS LIETUVIAMS LINKI

AMERICAN TRAVEL SERVICE BUREAU:

A. LAURAITIS
V. RASCIUSKAS
J. MILERIUTE
V. LENDRAITIENE
L. LUNECKIENE

Sudarome dokumentus giminėms iš Lietuvos išskiesti. Rušiuame ekskursijų ir pavienių asmenų maršrutus į Lietuvą ir į visus pasaulio kraštus pigiausiomis kainomis ir geriausiais patogumais.

AMERICAN TRAVEL SERVICE
BUREAU

9727 So. Western Ave., Chicago, ILL 60643
Tel.: (312) 238-9787-8

AGLUONA

(Atkelta iš 2 psl.)

— Labai keista, — murmėjo Agluona, apgalvodama bajoro žodžius.
— Apie viską jis kalbėjo, bet nieko apie mano vyro likimą, lyg jo visai nebūtų. Jaučiu, kad už jo žodžių kas nors slepiasi.

Prieš rytą miegančios pilies tylą vėl pervėrė staigus ir neramus varpelių garsas. Tarnaitė skubėjo į kunigaikštienės kambarį, bet, pamatiusi jos išsigandusį veidą, stabtelėjo. Agluonos palaidos tamsokų plaukų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

tomis lūpomis ji sėdėjo ant savo patalo krašto ir žvelgė tap-
tum į tuštumą.

— Kas atsitiko, kunigaikštienė? — išsigandusi paklausė tarnaitė.

— Kaip tik sapnavau apie Su-
dimantą, — sušuko Agluona.
— Aš skubėjau pas jį, o jis, lyg kažin kieno verčiamas, nuo manęs tolinosi. Apylinkėje šiurpiai staigė vilkai ir kranksėjo varnai. Tai reiškia didelę nelaimę, kuri ištiko mūsų viešpatį. Pasakyk arklininkui, kad jis paruoštų arklius ir maisto tolimai kelionei. Josime kin-
kų garbanos dar daugiau palaidė jos išbalusį veidą ir didelius išsigandusias akis. Sučiaup-

minių arba pažįstamų aplan-
kyti. Bet tie laimingi laikai
jau seniai buvo praęję ir jai
jie atrodė kaip gražus ir toli-
mas sapnas.

Raiteliai įėjo į Vilniaus
aplinkes, kur jau buvo mato-
apgrautas arba sudegintas so-
dybos. Ordinas vedė karus
jam įprastu žiauriu būdu; ug-
nini ir kardų.

Pagaliau raiteliai pasiekė Vil-
nių. Jau iš tolo didingai dunk-
sojo aukštutinės Gedimino pi-
lies mūrai. Ant pilies bokšto
plevėsavo Lietuvos vėliava, Ge-
dimino herbas. Išvydusi vėlia-
vą, Agluona sušnibždėjo:

— Mongirdas tiesą pasakė, tik-
rai laisva yra Gedimino pilis.

Bet Gedimino miestas, Lie-
tuvos valstybės širdis, buvo
baisiai sunaikintas. Arčiau pri-
ėjo, raiteliai pastebėjo, kad su-
naikinta buvo ne tik apatinė
bet ir kreivoji pilis. Miestan
sugrįžę gyventojai tyliai, su-
čiaupomis lūpomis, rausėsi de-
gesiuose, norėdami surasti dar
ko nors naudingo. Kiti jau ruo-
šėsi dar prieš žiemą pastatyti
są naują buvaine.

Niekas negalėjo kunigaikš-
tinei pasakyti apie jos vyro
likimą, nes sugrįžę miestiečiai
kovų metu nebuvo mieste, bu-
vo pasitraukę, o Lietuvos ka-
riuomenė buvo nužygiavusi
vakarus, pildama besitrau-
kiančius kryžiuočius.

Pasukę į vakarus, raiteliai
prajojo Trakus, buvusią gar-
bingo kunigaikščio Kęstutio
ir didingos kunigaikštienės Bi-
rutės rezidenciją. Trakų pilies
apgrauti mūrai atspindėjo
tyrą Gelvės ežero vandenį.
je. Kovos vietose buvo likę
daug ginklų, sulaužytų kardų
bei ragolinių, sukapotų sky-
dų ir sulūžusių Ordino veži-
mų. Keli autojai, nakvėi sus-
todavo kai kuriose karo žygio
mažiau naliestose vietovėse.

Savo ilgoje kelionėje, sutik-
dama daug namo grįžtančių
karo dalyvių, pavienių arba
būriais, sveikų arba sužeistų,
kunigaikštienė ir jos palydovai
juos klausinėdavo apie kuni-
gaikštį Sudimantą ir jo likimą.
Bet niekas jai negalėjo suteikti
tikrų žinių.

Kažkokia paslaptis ji dengė.
Tyli ir liūdna jojo kunigaikštie-
nė vis toliau į vakarus. Po ku-
rio laiko raiteliai netikėtai pa-
matė šventą mišką ir ramovę.
Kunigaikštienės veidas kiek
prašvito.

Nors Lietuvoje prieš keletą
metų jau buvo įvesta krikščio-
nybė ir daug lietuvių ir dalis
žemaičių jau buvo apkrikštyti,
bet žmonės dar maži buvo su-
sigyvenę su naujoju tikėjimu.
Ramovės šventoji ugnis vie-
tomis dar buvo deginama, nep-
raradusi savo senosios įtakos.
Paslaptinė jėga žmones trau-
kė į senąsias šventąsias vietas,
ypatingai karo metu, kai nau-

jo tikėjimo skelbėjai. Vokie-
čių Riterių Ordinas, veržėsi į
kraštą, naikindamas jį ir jo
gyventojus be pasigailėjimo.

Is senųjų dievų, kurie lietu-
vių tautą buvo globoję nuo ne-
atmenamų laikų, žmonės lau-
kė paramos ir paguodos. Kai
šventaragyje arba kitose ra-
movėse susisėdavo šventosios
ugnies liepsnos, narsa užsideg-
davo lietuviai ir žemaičiai. Ne-
paprastas pasišventimas ir pa-
siaukojimas apimdavo visą tau-
tą. Žmonės savo gyvybę pa-
vesdavo Perkūnui, kai reikėjo
ginti tėvynę ir laisvę.

VYTAUTAS TAMULAITIS

PETRUKO ELEMENTORIUS

Atėjo didžioji Velykų savaitė. Pavasario saulė jau buvo prikėlus iš miego žemę. Senasis kepėjas dirbo nuo ryto iki vakaro. Tai buvo jo rugiapiūtė. Ne tik kepykla, bet ir visa gatvė kvepėjo šviežiais pyragais, skirtais Velykų šventėms. Iš įraudusios ir karštos krosnies Petrukas traukė geltonas bandeles ir aguonom apibarstytus riestainius. Jau buvo gerokai po pietų, kai kepėjas vėl užkūrė krosnį, o Petruką pasiuntė su pyragais į miestą. Tik už ilgos valandos jis grįžo, jau iš tolo pamatęs besiveržiančius juodų dūmų ka-

muolius.

— Dega, dega! — šaukė išsigandę žmonės ir bėgo į tą pusę. Petrukas lenkė juos visus, ar timiausiu keliu bėgdamas namo.

— O gal jo kepėjo namai? — nedavė ramybės drebanti širdis.

Taip, tai buvo jo senojo kepėjo namai. Juodi dūmų punduliai veržėsi pro kepyklos stogą ir rai tydamiesi, kaip marių bangos, žalingai ritosi virš mažų prie miščių namelių, uždengdami ir saulę ir pavasario dangų. Siaura gatvelė buvo pilna aitraus degėsių kvapo. Aplink buvo tamsu. Juoda šmėkla ugninėmis rankomis švaistėsi ant stogo, plačiai išskėtusi savo baisesius sparnus. Maži nameliai gūžėsi ir drebėdami linko prie žemės. Žmonės šūkavo ir bėgiojo aplink. Būreliais subėgę jie tarė, nešė kibirais vandenį ir gesino ugnį. Bet jų pastangos buvo tokios menkos, kad jie atrodė, lyg nykštukai, ko voją su baisiu, ugnį spaudančiu milžinu. Vienu savo pūstelėjimu jis bloksdavo visus atgal ir nenorėjo niekam atiduoti, ką sykį buvo nutvėręs savo rankomis.

Vyrų lipo ant namų su kirviais ir šlapiomis marškomis, pasiryžę išplėsti iš besiočių ugnies nasrų bent tai, kas dar buvo galima. Pilna gatvė buvo alaso ir triukšmo. Šūkaujantys žmonės stumdė ir varė šalin nuo ugnies du sukaite policininkai.

Petrukas sunkiai prasistūmė per žmones prie kepyklos ir pamatė senąjį kepėją. Apsivilę plaukai kabojo ant kaktos ir su-

dino veido. Rankoje jis laikė išdraikytus rūbus ir šlapia pagalvę, kurią spėjo išsinešti iš vidaus.

— O mano knygos! Mano elementorius! — sušuko staiga atsiminę Petrukas. Nė minutės negaišdamas jis šoko į priekį.

— Kur? Atgal! — griežtai riktėlojo policininkas, norėdamas pagriebti jį už apikaklės. Bet vaiko jau nespėjo sulaikyti.

— Mano elementorius! Mano knygos! — pakartojo sužeistos širdies balsu ir dingio rikstančios kepyklos duryse. Jis dabar nematė baisesių, raudonų ugnies liežuvių, kurie ėmė veržtis pro kepyklos stogą ir langus.

— Vaikas, vaikas ugnyje — ėmė šaukti gatvėje.

— Petruk! Vaikel! — atsiliepė į tą šauksmą senasis kepėjas ir pribėgo prie durų, užsidengdamas nuo kaitros akis. — Grižk, ką tu padarei! — Aš tau kitą elementorių nupirkiau.

Bet Petrukas jau negirdėjo. Tik pro duris išsiveržė aistras ir troškinantys dūmai, vejami ilgų ir išviesių liepsnų.

— Petruk, Petruk! — kartojo kepėjas, traukdamasis nuo karščio atgal.

Tuoju susvyravo stogas ir staiga visas sykiu susmuko vidun. Skačiai išsiveržė viršūnės liepsna, didelė ir šviesi kibirkščių stulpų pakibdama ore. Nutilo šūkavę žmonės. Išgąstingais žvilgsniais jie sužiūro į liepsnose griūvantį namą.

— Gelbėkit vaiką! — kažkas vėl šaukė iš minios.

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

linki savo klientams, draugams ir pažįstamiems

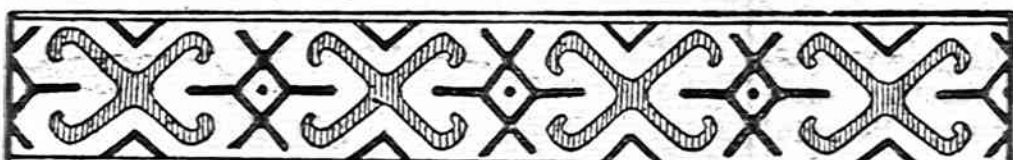
A. G. AUTO REBUILDERS

3518-24 West 63rd Street

Tel.: 776-5888

Chicago, Ill. 60629

ANICETAS GARBAČIAUSKAS, sav.

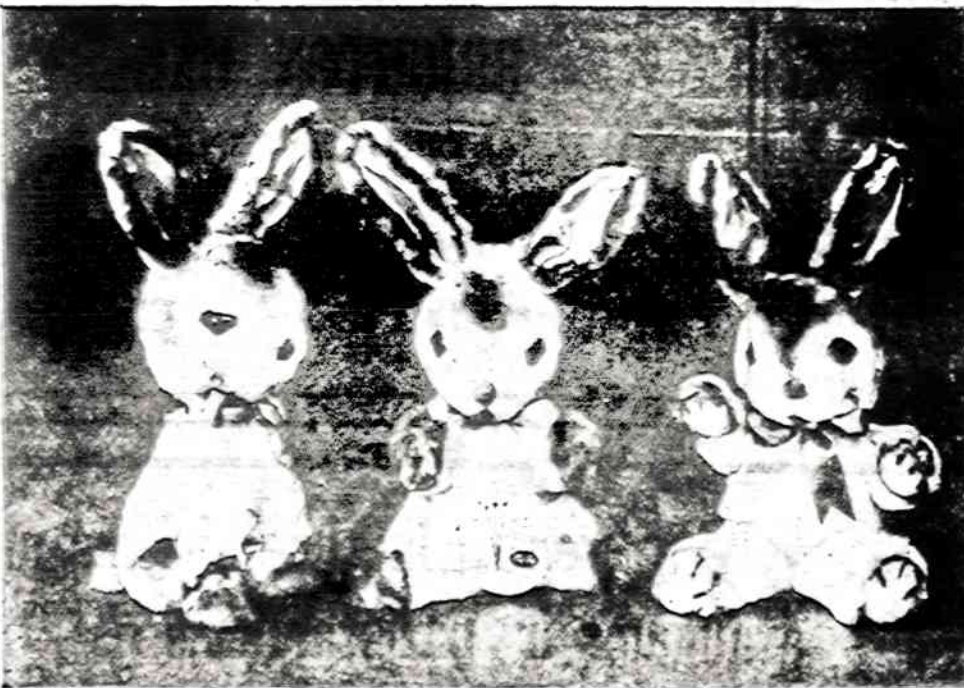
LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

VELYKOS — DIDŽIOJI ŽMONIJOS PRISIKELIMO ŠVENTĖ

Pakyla saulė, čiulba sugrįžusieji paukšteliai, susprogsta medžiai, sužaliuoja pievos ir darželiai. Kiekvienas jaučiame artėjančią šią prisikėlimo šventę.

Mūsų taupytojams, draugams ir visiems lietuviams linksmi atšvęsti ŠVENTAS VELYKAS linki —

DIREKTORIAI, PAREIGŪNAI IR TARNAUTOJAI

UF
UNION FEDERAL SAVINGS

CHICAGO MATTESON PALATINE

"where people make the difference".

3430 South Halsted Street,

Chicago, IL 60608

Phone: 523-2800

4647 W. Lincoln Hwy. (at Lincoln Mall) Matteson, Ill. 60443 / Phone 747-4100
Countryside Mall: Baldwin Ave. at Northwest Hwy. / Palatine, Ill. 60067 / Phone 991-4800

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ
linkime visiems savo klientams ir draugams

Frank's Television & Radio, Inc.

PARDUODAM IR TAIŠOM

Savininkas JUOZAS BENDORAITIS

3240 So. Halsted St.

Calumet 5-7252

Linksmų pavasario Velykų švenčių
visiems savo klientams linki

GIFT PARCELS TO LITHUANIA

(Package Express and Travel Agency, Inc.)

2608 West 69th St.

Chicago, Ill. 60629

Tel. WA 5-2787

Marija Noreikienė

Linksmų Velykų švenčių linki visiems
draugams ir pažįstamiems

BUD'S REAL ESTATE

& INSURANCE

BALYS BUDRAITIS, sav.

Si įstaiga tarpininkauja perkant - parduodant namus. Pa-
geidaujant suranda būtų nuomininkus be atskiro mokes-
čio. Išrupina visų rūšių apdraudas.

4243 West 63rd Street

Tel. 767-0600

Chicago, Ill. 60629

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ

linki visiems savo klientams ir draugams

CLUB ROMA

RAMUTĖ IR VYTAS BUTKAI, Sav.

2539 West 69th Street

Tel.: 476-9572

Linksmų šv. Velykų švenčių linkime visiems

ALGIRDAS IR ALDONA BRAZIAI

AL'S HILLTOP LOUNGE

8514 ROBERTS ROAD

Oak Lawn, Illinois 60455

Tel.: 598-9661

LINKSMŲ ŠVENTŲ

VELYKŲ

linkiu visiems savo
pažįstamiems ir
draugams

ALBINAS RUDINSKAS

230 DONEGAL DR.

ROCHESTER, MICH. 48063

Phone: 373-9797

Mūs lietuvīškame gyvenime yra du svarbūs veiksniai, kuriais remiasi visas organizacinis uždėjimas ir veikla, tai sava spauda ir įvairūs susirinkimai. Susirinkimai šaukiami išsiaiškinti ar pasitvarkyti savoje organizacijoje. Renkamės ir į įvairius minėjimus prisiminti kuriam nors svarbiam įvykiui, ar pagerbtį dižiuosius, dažniausia jau istorinius asmenis. Kartais dar būna ir siauresnių gyvyių paminėjimų, kuriuos dažniausia organizuoja gerbiamoje draugai, ar savos grupės žmonės. Kartais specialiai kviečama visuomenė išklausyti koki svarbaus rašesimmo ir jį išdiskutuoti. Jų pasiklausyti ateina žmonės, kurie keliama klausimais domisi. Toki susirinkimai dažnai ilgai užtrunka, bet jie susitinkami ir išklausomi su visų susirinkusių dėmesiu.

Kitais būna įvairiuose minėjimuose ir paminėjimuose. Čia žmonės ir renkasi išgirti trum-

pus pranešimus, prisiminti įvykius, ar asmenis kuriuos minime. Svarbesniuose minėjimuose dar duodama gerai paruošta pasakaita. Dažniausia dar būna ir kokios nors meninė dalis. Klaidą daro rengėjai tokias sueigas apkraudami ilgomis kalbomis, kartais net po kelis kalbėtojus iškviesdami. Dažnai pastatko, kad tos kalbos būna tuščios, nieko nepasakancios. Kartojami jau nuo pradžios mokykloje visiems žinomi istoriniai dalykai.

Teko dalyvaavę vienoje sueigo-
je, kuri buvo skelbiama kaip ba-
laidis, kartu paminint net du istori-
ninius asmenis. Na ir pylė vienas
po kito du prelegantai. Ir apie
vieną ir apie kitą pasakė tai, ką
jau visi senai žino. Visą turinį
galima buvo užsisakyti per 15
minučių. Gi prelegantai malė
virš poros valandų. Publika pra-
džioje šnabzdėjo, o pagaliau
pradėjo garsumi kalbėti ir vaik-
ščioti. Paskaitininkai tiek įsima-
gino, kad niekaip negali sustoti.
Sustabdė tik balius dalyviai
menutrukstamu plojimu. Pana-
šiai yra pasitaikę net Vasario
16 minėjimose.

Vėl kitame susirinkime, kur buvo gerbiamas ir minimas jau miręs garbingas žmogus, į garbės prezidiumą buvo sukieveta apie pusantro tuzino įvairių organizacijų vadovų ir atstovų. Iš eilės visi kviečiami; tarti „žodį“. Vieni pasitenkino keliais sakiniais, o kiti sužavėję savo iškalbingumu stengėsi išsakyti viską, ką tik žinojo. Tas žodžių tarimas tęsėsi lgi ir publika tarė žodį, pradėjusi išsivakščioti. Kai kas kaltina ir atsilankiusius už neturėjimą kuntrybės. Bet kam žmoniui kuntrybę išmėginti ten, kur nėra jokio reikalo. Beprasmiš piepėjimas daug ką visai atbaido nuo panašių susėigų.

Kita dažnai pasitaikanti mūs
renginių blogybė, tai nepunktua-
lumas. Retai pasitaiko į susirin-

J. Dagio Mastytojas

kimą žmones sukviešti extra. Visuomet skelbiama jau prieš kelias dienas ar net savaites. Renėjai tą geriausiai žino ir turi laiko pasiruošti sueigą pradėti laikui. Bet vis dar pasitaiko, ir gana dažnai, trumpesnių ar ir gana ilgų pavėlavimų. Priekas-tytis — dėl techniškių kliūčių, ar kad vis dar neprisirinko pakanka mai publikos. Techniškas kliūtis galima pašalinti gerokai dar prieš numatytą pradžią. Į vėluojančius nereikia kreipti jokio dėmesio. Reikia rūpintis tais, ku-rie atvyko laiku. Nekreipiant dė- mesio į tvarkinguosius, kitą kar- tą ir jie vėluos arba visai ne- ateis. Ir kam vykti laiku, jei ži- nai, kad mažiausia pusvalandį teks laukti. Toks laikymas su- sirinkusius visada blogai nutei- kia. Todėl nereikia taikstyti prie netvarkingųjų, bet prie tvarką mėgstančių.

Zinoma ir tvarkingiesiems kai kada gali paskaityti pavelduoti dėl nenumatytų priežasčių, bet tokių būna mažai. Jie supras, kad jų negalėjo laukti ir bus atleidūs. Punktualumas labai daug prisideda prie susirinkusių gero nusiteikimo. Ar nemalonu, kad ir Altos Chichagoje rengiami Vasario 16 minėjimai jau keli metai pradedami punktualiai. Arba vėl lankant Lietuviškos operos pastatymus.

P. Venclova

OTTAWA.—Kanados valdžia pradėjo teisime bylą prieš Toror to Sun, jo leidėją ir redaktorių kaltindama, kad laikraštis sulaužė Oficialų Sekretų Aktą, skelbdama medžiagą, kenksminą Kanados valstybės saugumui.

Teismas paskirtas baltandžio 7 dieną. Bausmė pagal tą aktą yra iki 14 metų kalėjimo. Byla liečia RCMP (Kanados Karališkosios Raktosios Policijos) konfidencialius dokumentus, liečiančius svetimos valstybės šnipus ir šnipinėjimą Kanadoje.

(Iš mano vaikystės atsiminimų)

Pas mus ypatingai skanių val-
gų nebūdavo. Atsimenu šutin-
is bulves, "milingas", su grie-
ne, kartais sriuba su pienu, ir
sa. Ir tai nedidžiai tas pasita-
ydavo. "Valgyk, kas paduota!"
- obalsis vyravo namuose. Rei-
ėjo prie jo ir taikintis. Apie
ai, kad pasaulyje esama skanių
algijų, beveik ir nežinojome.
Ia, žinojome, kad yra saldinių,
ra šokoladas, kad šis tas, bet
tai tik būty galima paprastas
riubas ir kitus valgius skaniau-
aip mes valgėme pavalgyti, ne
žinojome. Tas įvyko netikėtai.

Tēta Agota nusivedē mane ī
večius. Tas jai dažnokai užeida-
to — sesers vaikus pas save nu-
sīvēst. Ji vaiku neturēja. Vie-
sas labaj mažas mirē.

Teta tarnavo "pas ponus"
nieste. Iėjau į šviesią virtuvę ir
valgomąjį kambarį ir supratau,
kog pirmą kartą tokioje vietoje
esu. Pas mus ir virtuvė tamses-
ė ir valgomojo kambario ir var-
lo nebuvo žinoma... Balta virtuvės
spinta, cerata uždengtas
skobnis. Reikėjo žengti atsar-

griai, apsidairant... O kai teta padavė sriubos "paragauti", tai visai naujas pasaulis prieš mano akis atsidarė. Sriuba buvo su pie nu ir saldi. Daug buvo dėta cukraus. Tokio "pasileidimo" mums namie nebuvo tekę matyti. Žinoma, aš išėjau pilnas sriubos, taip, kad viduriuose truputį kliu kšejo... Išėjau kaip nauja žemė atradęs, nes tokia geografijos sritis – šviesi, plati virtuvė, val

gomasis kambarys ir saldži sriu-
ba man buvo buvę nežinomi...
Tai buvo mano pasaulio pažini-
mo pradžia.

Arējas Vītkauskas

savo klientams ir draugams

A. VALAVIČIUS, A. ČEPĖNAS, K. BRENČIUS

4359 S. Campbell Ave. Chicago, Ill. 60632
Tel. BI 7-9475

DR. ir MRS. PETER T. BRAZIS

Gydytojas ir Chirurgas
2434 West 71st Street
Tel.: HEmlock 4-5849

UNIVERSAL SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION
DIREKTORIAI IR VALDYBA

VALDYBA:

PAUL J. RIDIKAS	Prezidentas
OLGA RYPKUS	Sekretorė ir biznio vedėja
NORBERT JANKOWICZ,	Vykdomasis Viceprez. ir Sekretorės pavaduotojas
K. M. AUGUST	Išdininkas

DIREKTORIAI:

K. M. AUGUST	OLGA RYPKUS
JOHN E. HARTNETT	BETTY J. SANN
NORBERT JANKOWICZ	LILLIAN A. TOTH
PAUL J. RIDIKAS	ARTHUR E. TUMOSA

UNIVERSAL SAVINGS & LOAN ASSOCIATION

1800 SO. HALSTED STREET

CHICAGO, ILL. 60608

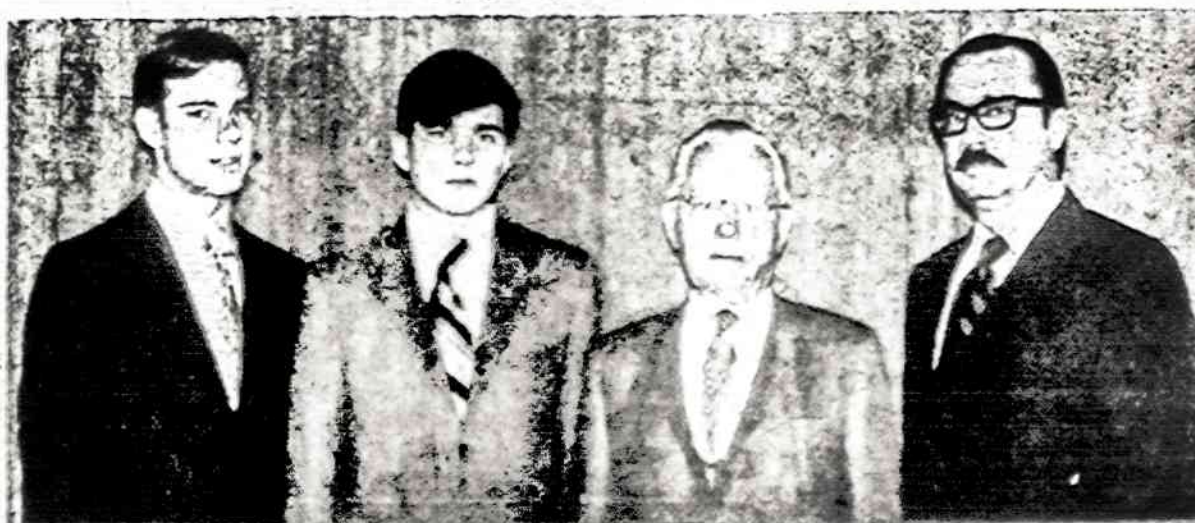
Telefonas: 421-3070

PETER KAZANAUSKAS, Prezidentas

MUTUAL FEDERAL SAVINGS

AND LOAN ASSOCIATION

LINKSMŲ VELYKŲ IR LAIMINGŲ
PAVASARIO ŠVENČIŲ
DRAUGAMS, KOSTUMERIAMS IR VISIEMS LIETUVIAMS!

S. BALZEKAS, III R. BALZEKAS S. BALZEKAS, SR. S. Balzekas, JR.

Balzekas Motor Sales, Inc.

CHRYSLER — PLYMOUTH — Distributor
"U WILL LIKE US"

4030 Archer Avenue

Telephone Virginia 7-1515

Vasario 16 ir karalius Mindaugas

Paskutiniu laiku lietuvių gus mūsų tautai tuos du reikš-
tarpe ir net kai laikuroje, mungus aspektus, praturtinsi.
spaudoje keiama mintis, tik me bei papildysime Vasario
riau pasakius — siuloma prie 16-tos šventės reikšmę.
Vasario 16 šventės minėjimo Dėl šio keliamo klausimo
prijungti ir karalius Mindaugas didesnių aiškinimų, nagri-
go vainikavimo paminėjimą, nėjimą bei kitokiu išvedžioji-
Tuo motyvuojama, kad sujun- my, tenka pasakyti, kad Vasa-

rio 16-ta ir karalius Mindaugas vainikavimas yra visai skir-
tin: mūsų tautos epochiniai
įvykiai. Todėl jie negali būti
sujungti į vieno minėjimo re-
mus, nes vieno ar kito reikš-
mė turės būti apgaubta ne-
geistiniu šešėliu. Gi rezultate
— abu bus gerokai nublukinti,
ko dalinai kai kas ir siekia.

Vasario 16 lietuviams yra
tas pats, kas krikščioniškajam
pasauliui Velykos — Priskėli-
mo šventė. Kitokio paiginimo
sunku surasti, nes lietuvių tau-
ta po ilgo letarginio miego ir
svetimųjų naikinimo, pati sa-
vo dydinių jėgų veikianti, lyg
tas užgesęs ugnikalnis, išsi-
veržė tokiu gaivališkumu, ko-
kio istorijos puslapiuose sun-
ku rasti. Ne karalių bei kitų
valdovų dėka gimė Vasario
16-jį, o tam didingam aktui
įgyvendinti paruošė mūsų tau-
tos eliniai žmonės, taip vadi-
nama liaudis.

Tai lyg stebuklas įvyko. Lie-
tuvos nepriklausomybę atkū-
rė Vasario 16-sios aktyvūs
virtinai tie prasciokėliai, kurie
buvo savų karaliūnų bei val-
dovų visiškai nuvertinti, ypač
tingai paskutiniiais šimtmečiais.
Tad nebus apsirakta pasakius,
kad Vasario 16 yra mūsų tau-
tos didžiausio pasididžiavimo
žvaigždė, prašokanti bent ko-
kį Maskvos vartų daužymą bei
arklių girdymą Juodojoje jū-

Pasvarscyk ancels tykiai plėkiadama...

roje. Ją aptemdžius, nekalbant
apie jos nuvertinimą, palaips-
niui žūtų ir lietuviybė, o su-
tuo ir visa tauta.

Todėl mes negalime ne tik
kalbėti, bet ir mintyje turėti
apie Vasario 16-os minėjimo
pakeitimą bei jos reikšmės
"pakėlimą". Ji mums savaime
yra daugiau nei reikšminga ir
svarbi bei kitokių priedelių bei
pagražinimų. Vasario 16 yra
mūsų tautos ryžto, kančių ir
kraujo pagimdytas nemirsti-
mas kūrinys. Kas kitaip galvo-
tų, tai pilnai galima įtarti ieš-
kant naujo kelio sužlugdyti
Lietuvos laisvės siekimą.

Buvusių Lietuvos valdovų
nuopelnams, paminėti bei juos
pagerbti, galima pasirinkti bet
kokią kitą dieną, tik ne Vasa-
rio 16, nes jos laitinė didybė
bei garbė neskaldoma ir neda-
loma net ir karaliams.

Lietuvių tauta karaliumi
Mindaugu didžiuojasi ir ger-
bia, nors jis ir nebuvo pirma-
sis valstybės kūrėjas, o tik jos
centralizuotojas — suvienitojas
ir žymus bei gabus valdovas.
Todėl jo vainikavimas turėtų
būti atskirai minimas. Tai bū-
tų gražus sentimentas praei-
čiai, o tuo pačiu turėtume iš
žilos senovės vertingą pavyz-
dį, kaip reikia dirbti ir kovo-
ti už Lietuvos laisvę ir jos ge-
rovę.

Akivaizdoje to viso, tenka
apgailėstauti, kad atsiranda
norinčių apgauti neaiškiu šv-
du Vasario 16 minėjimą, pri-
dedant visai kito požiūrio tu-
rintį aspektą. Tas parodo, kad
kažkas stengiasi planingai nai-
kinti kas lietuviams brangu ir
šventa. Jų to darbo metodas:
dubliuok minėjimą, skaldyk
aukų rinkimą, rodyk pasyvū-
mą ir silpnink jo prasmę pa-
riotiniu atžvilgiu. Todėl turi-
me būti akylūs ir tvirti lietu-

O saulė užgėsta ir verkia var-
pai —
Dainelė — kaip tolino dalgio
skardai...

Pavydžiū aš saulei skaisčio-
sios būties:
Tai visą pasaulį žemčiūgais
nuties,

Tai vėtrą pašėlusią tyčia pa-
kels —
Ir dangų ir žemę vienaton su-
vėls...

Tai šypsoi vėliai, it dėvė spin-
dės,

Tamsiausias, bedugnes kaip
dangų nušvies...

O man bedūmojant po lauką
dūmas —
Tai kas palydės į melynę go-
das.

Sparnuotas rūkas... Plati vie-
numa.
Sudie tau, saulute, keliauki
viena...

Keliausiu ir ašai Kai marios
sukauks,
Daina mano ašaromis tai pa-
sidžiaugs.

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

DOVYDAS P. GAIDAS

ir

GERALDAS F. DAIMID

EUDEIKIO KOPLYČIOS
4605-07 So. Hermitage Avenue
Tel.: YArds 7-1741-1742

4330-34 So. California Avenue

Telefonas: LAfayette 3-0440

MODERNISKOS AIR-CONDITIONED KOPLYČIOS

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ linki visiems

taupytojams ir geros valios lietuviams

ST. ANTHONY SAVINGS AND LOAN ASSOCIATION

VALDYBA IR DIREKTORIAI

1447 So. 49th Court, Cicero, Illinois 60650

Telefonai Priemiesčiams 656-6330, Miestui: 242-4395

Joseph F. Gribauskas
Exec. Secretary

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ visiems kostumeriams ir prieteliams linki

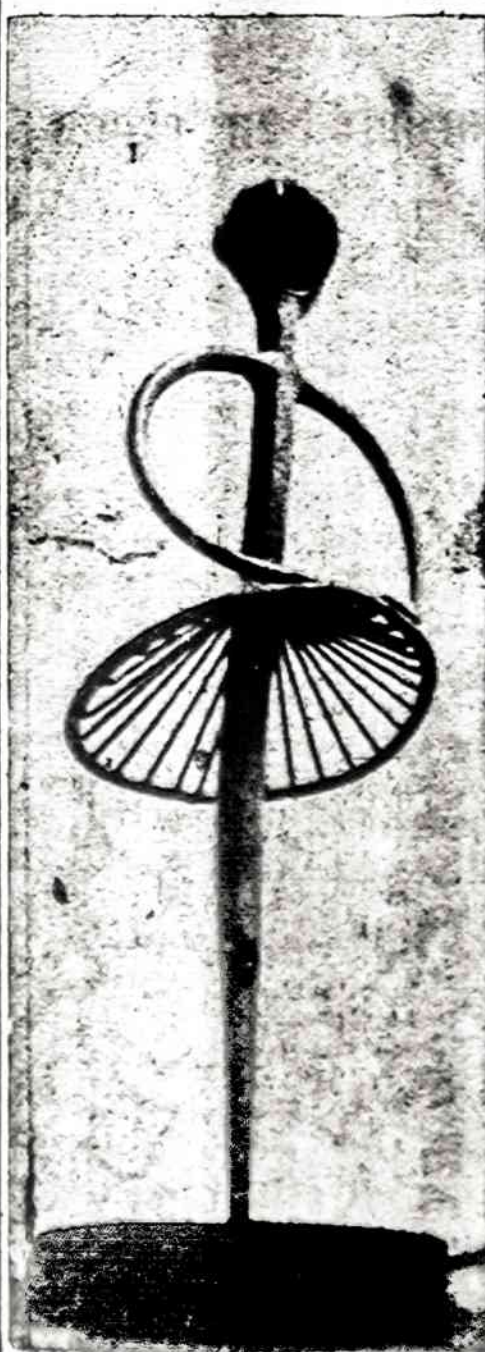
FRANK ZOGAS — Prezidentas

MIDLAND SAVINGS
& LOAN ASSOCIATION

8929 S. Harlem Ave., Bridgeview, Illinois 60455 • Phone 598-9400
4040 Archer Ave., Chicago, Illinois 60632 • Phone 254-4470

2657 West 69th., Chicago, Illinois 60629. Phone 925-7400

Balerina

Balys Sruoga

SAULELEIDŽIO GIESMĖ

Kas vakarą tylų su skausmu
žiūriu,
Kaip slepiasi saulė už giri-
tolių.

It vystančio žiedo, it ryto ra-
sos,
Taip gaila, taip gaila, taip gai-
la man jos.

Saulutė vis kilo ir kilo aukš-
čiau —
Manoji dainelė skambėjo plau-
čiau...

Užgėdė dangų, ugnis — paza-
rai —
Suvirpo dainelės gailingi skar-
dai...

Bepiga dainuoti, kai saulė aukš-
tai,
Kai šypso, kaip saulė, merge-
lės skruostai...

viška dvasia kovoje dėl Lietu-
vos laisvės.

J. Tifūnas

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ

Sveikiname savo klientus ir visus pažįstamus

LAVERGNE PHARMACY,

50th Ave. ir 14th Street

Cicero, Illinois, Phone 652-1070

Kalbame lietuviškai

E. Osmolak, R. Ph. — A. Liutkus, R. Ph. — R. Reiman, R. Ph.

LINKSMŲ VELYKŲ ŠVENČIŲ

linki visiems savo klientams ir draugams

BALTIC BAKERY

JUOZAS ANKUS

4627 So. Hermitage Ave. Tel. LA 3-1510

IR ANTRA KRAUTUVE

2616 W. 69 St.

Tel. 737-6784

IRENA IR LEONAS KRIAUCELIŪNAI

ŠVENČIŲ PROGA

sveikina draugus ir pažįstamus, linkime linksmy šv.
Velykų švenčių. Tegul švenčių nuotaika lydi mus visus
ištikus metus.

LINKSMŲ ŠV. VELYKŲ ŠVENČIŲ

visiems draugams ir kostumeriams linki

COSMOS PARCELS EXPRESS CORPORATION

MARQUETTE GIFT PARCEL SERVICE

VYTAUTAS VALANTINAS, Savininkas

2501 W. 69 St. — Chicago, Ill. 60629. Telef. WA 5-2737

3333 So. Halsted St. — Chicago, Ill. 60608. Telef. 254-3320